[2024] 4 ਐਸ ਸੀ ਆਰਃ 2024 ਆਈ ਐਨ ਐਸ ਸੀ 294

ਸੁਭਾਸ਼ @ਸੁਬੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ

(2012 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 328)

10 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ. ਵਰਾਲੇ,' ਜੇਜੇ]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਮਾਮਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ 1. 302, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 4 u/ss. 324 ਅਤੇ 326 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.

ਮੁੱਖ ਨੋਟ

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 324 - ਕਤਲ-ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ-ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ - ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਵੇਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਰਮਿਆਨ ਰਸਤਾ ਰੋਕਣ ਕਾਰਨ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ - ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਪੀੜਤ ਪਿਤਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਮਲਾ ਵੇਖਿਆ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 4 ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ 324 ਅਤੇ 326 ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ 323, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੀੜਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਪੀੜਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ-ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਪੀੜਤ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੋਟੀ, ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪੀੜਤ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। – ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ - ਜੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਨਿਹੱਥੇ ਸੀ,

[2024] 4 ਐਸ ਸੀ ਆਰ ਸੁਭਾਸ਼ @ਸੁਬੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ

ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ, ਕੋਇਤਾ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। [ਪੈਰਾ 28-34, 36]

ਕੇਸ ਲਾਅ ਨੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ [2010] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 642: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. (2010) ਐਸ. ਸੀ. 1212; ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1958) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1495: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. (1958) ਐਸ. ਸੀ. 465-ਹਵਾਲਾ|

ਐਕਟਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860

ਕੀਵਰਡਸ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਕਤਲ; ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ; ਭੜਕਾਹਟ; ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ: 2012 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 328 ਸੀ. ਆਰ. ਐਲ. ਏ. ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਬਰਗਾ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.04.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ. ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ 2010 ਦੀ 3601 ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਸੂਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐੱਸ. ਜੇ. ਅਮਿਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਦੂਸ਼ੀ ਗਰਗ, ਡਾ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਪਿਨ ਗੁਪਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਡੀ. ਐੱਲ. ਚਿਦਾਨੰਦ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼

ਫੈਸਲਾ

ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬੀ ਵਰਾਲੇ, ਜੇ

1. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3601/2010, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 213/2009 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1, 2 ਅਤੇ 4) ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 4) ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਅਤੇ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2. ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 18/2009 ਕਮਲਪੁਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਗੁਲਬਰਗਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 143,147,148,504,323,324 ਅਤੇ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਧਾਰਾ 149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ 18 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ 7.00 ਏ.ਐੱਮ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਅਸੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰੀਕੁਅਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ) ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ , 17 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਚਾਚੇ ਨੇ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ੍ਹ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਗੀਤਾ ਨੇ ਧੂੜ੍ਹ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਉਕਤ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ੍ਹ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਰਸਤਾ ਕਿਉਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ ਸੁਭਾਸ਼, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੰਗੀਤਾ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਗੀਤਾ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਰਾ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ, ਹਨੁਮਨਥਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਫਿਰ ਚਾਚੇ-ਸੁਭਾਸ਼ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧੇ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਸਤਾ ਕਿਉਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਭਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ।

3. ਦੱਤਾਤ੍ਰੇ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 2) ਜੋ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਦਿਗੰਬਰ (ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 3) ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੰਭੀਰ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਦਿਗੰਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ।

4. ਸੰਗੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਮਾਂ ਜੋ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦਿਗੰਬਰ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਹਥੇਲੀ ਉੱਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਰੰਗ ਅਤੇ ਰੋਣ ਸੁਣਨ 'ਤੇ, ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਸਨੀਕ

ਅਰਥਾਤ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪੁੱਤਰ ਨਿੰਗੱਪਾ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਆਂਢੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਦੋਂ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਸੰਗੀਤਾ ਦੇ ਚਾਚੇ, ਸ਼ਿਵਸ਼ਰਨੱਪਾ ਨੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪੁਜਾਰੀ ਨਾਲ ਜੀਪ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਗੁਲਬਰਗਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਗੁਲਬਰਗਾ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5. ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨਾ, "ਪੰਚਨਾਮਾ" ਬਣਾਉਣਾ; ਸਪਾਟ ਮਜ਼ਾਰ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਾਰ ਆਦਿ। ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੈਡੀਕਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

6. ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

7. ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਕੀਤਾ। (ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਲਈ) । ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 324 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ. ਆਈ. ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ (ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਐਸ. ਆਈ.) ਦੋਸ਼ੀ 2 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 326 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਅਤੇ 2,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। (ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਐੱਸ.ਆਈ ਹਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ)।ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3,5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 323 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 500/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। (ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਐੱਸ.ਆਈ)|ਦੋਸ਼ੀ 2 ਅਤੇ 4 ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪੂਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3, 5 ਅਤੇ 6 ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1,2 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

9. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ; ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਹਿਸ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਹਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਤੱਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 ਭਾਗ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ।

11. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

12. ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ 31 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 18 ਰਾਮਲਿੰਗੱਪਾ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 19 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਲੱਮਾ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 20 ਸ਼ੋਭਾਵਤੀ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 21 ਸੰਗੀਤਾ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 22 ਸ਼ਰਨੱਪਾ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 23 ਹਨਮੰਤ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 24-ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 25 ਸ਼ਿਵਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 12 ਡਾ. ਬਾਲਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਹਨ, ਮੁਕਰ ਗਏ ਹਨ।

13. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 17 ਸਾਰੇੱਪਾ ਮੁਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

14. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 18 ਰਾਮਲਿੰਗੱਪਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਸੰਗੀਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ' ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ।

15. ਹੁਣ, ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਤਿਆ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 12 ਡਾ. ਬਾਲਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੂਨ, 2006 ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ, ਗੁਲਬਰਗਾ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਮਾਹਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 19.02.2009 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੁਪਹਿਰ 12.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ 2.00 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨਃ

1. "ਕੱਟੋ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਭਰਵੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ 6 x 2 x ਹੱਡੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੱਡੀਆਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਹਨ।

2. ਮੂੰਹ ਦੇ ਕੋਣ ਉੱਤੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਜਖਮ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਉਪਰਲੇ ਜਬਾੜੇ ਦੀ ਹੱਡੀ ਅਤੇ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਢਿੱਲਾ ਹੋਣਾ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਗਲ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵੀ ਟੁੱਟ ਗਈ।

3. ਠੋਡੀ ਉੱਤੇ 5 x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਕੱਟੋ, ਖੂਨ ਵਗਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਮੈਂਡੀਬਲ ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ।

4. ਖੋਪੜੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ 10 x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਥੱਕੇ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਕੱਟੋ।

5. ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਥੱਕੇ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਨੂੰ ਕੱਟੋ।

6. ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ 12 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ x ਹੱਡੀ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਕੱਟੋ, ਖੂਨ ਵਗਣ ਜਾਂ ਖੂਨ ਵਗਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

7. ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੱਤ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਜ਼ਖ਼ਮ 6 x 5 x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੱਤ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਫਰੈਕਚਰ ਨੂੰ ਮਾਪਦਾ ਹੈ।

8. ਛਾਤੀ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੀਜੀ, ਚੌਥੀ, ਪੰਜਵੀਂ ਪੱਸਲੀਆਂ ਦਾ ਫਰੈਕਚਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹਨ।

16. ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੱਟ ਅਤੇ ਕਈ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੱਟਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਦਮਾ ਅਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣਾ ਹੈ।

17. ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 12 ਡਾ. ਬਾਲਚੰਦਰ ਜੋਸ਼ੀ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹੇ।

18. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ 21 ਸੰਗੀਤਾ ਸਵੇਰ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਪ੍ਰੀਕੁਅਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਅਸਲ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੱਚਾ ਸੰਸਕਰਣ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

19. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 19 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਲੱਮਾ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ (ਸੰਗੀਤਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ) ਦੀ ਧੀ ਹੈ, ਪੀ ਡਬਲਯੂ 22 ਸ਼ਰਨੱਪਾ (ਸੰਗੀਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਭਰਾ) ਪੀ ਡਬਲਯੂ 23 ਹਨੁਮਨਥ (ਸੰਗੀਤਾ, ਮਲੱਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਦਾ ਭਰਾ) ਨੇ ਵੀ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

20. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 29-ਡਾ. ਬਸਾਵਾਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।

21. ਡਾ. ਬਸਾਵਾਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 18.02.2009 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਪੁੱਤਰ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਹਮਲੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਹਸਪਤਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਾ. ਬਸਾਵਸਵਾਮੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ:ਃ

1. "ਸੱਜੀ ਛੋਟੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ 2 x 1 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਡੋਰਸਾ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਸੋਜ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

3. ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਆਕਾਰ 3 x 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤੇ ਰਗੜ.

ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਲਈ ਗਈ, ਪੰਜਵੀਂ ਮੈਟਾਕਾਰਪਲ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਰਾਰ ਪੈ ਗਈ।

ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀਅਸ ਹੈ, ਹੋਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਜੋ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 4 ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

22. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਗੀਤਾ ਪੁੱਤਰ ਮਹਾਦੇਵਪਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਵੇਖੀਆਂ:ਃ

1. "ਖੱਬੀ ਕੂਹਣੀ ਉੱਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

2. 3 x 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਮਾਪਣ ਵਾਲੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਦੇ ਹੇਠਲੇ 1/3 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਸੰਜਮ.

3. ਖੱਬੀ ਹਥੇਲੀ ਉੱਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

4. ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਲੂ ਉੱਤੇ ਕੋਮਲਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ|

23. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਾ. ਬਸਾਵਾਸਵਾਮੀ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤਾ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ।

24. ਹੁਣ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

25. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 21 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ i.e., ਕੁਮਾਰੀ ਸੰਗੀਤਾ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ, ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ (ਪ੍ਰੀਕੁਅਲ) ਜੋ ਸਵੇਰੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱ. ਫਿਰ ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹਰ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ।

26. ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਿਆ, ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ' ਤੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ (ਕੋਇਟਾ) ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ' ਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਸ਼ੋਭਾਵਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

27. ਪੀ ਡਬਲਯੂ 25 ਸ਼ਿਵਸ਼ਰਨੱਪਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਇਹ ਹੈ, ਝਗੜਾ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤਾ ਰੋਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।

28. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ' ਤੇ, ਅਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਭੜਕਾਹਟ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ।

29. ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਸੁਭਾਸ਼ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਿਵਰੇਅ ਨਾਟੀਕਰ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2-ਦੱਤਾਤ੍ਰੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸੁਭਾਸ਼ ਨਾਟੀਕਰ ਨੇ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ। ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ (ਕੋਇਤਾ) ਵਰਗੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4-ਦਿਗੰਬਰ ਨੇ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ' ਤੇ ਮਾਰਿਆ।

30. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਗੀਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬੂਤ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗੱਲਬਾਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ।

31. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਆਧਾਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ 313 ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, i.e. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ.

32. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਖੁਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ।

33. ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 18.02.2009 ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੀ ਡਬਲਯੂ 21-ਸੰਗੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਸੰਗੀਤਾ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ। ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ

ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗੀਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਕੋਲ ਸੋਟੀ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਕੋਲ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਏ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

34. ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.22 ਸ਼ਰਨੱਪਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ. 2 ਜੋ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ" ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਕੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਚਾਅ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:

"ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਸਹਾਇਤਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਵੈ-ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸੱਟ ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੀ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਹੁਣ, ਜੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਨਿਹੱਥੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਪੀੜਤ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਉੱਤੇ ਸੋਟੀ, ਕੋਇਤਾ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।

35. ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ[2] ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸੰਬੰਧਤ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

1. [2010] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 642: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 2010 ਐਸ. ਸੀ. 1212
2. [1958] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1495: ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1958 ਐਸ. ਸੀ. 465

"13. ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਥਾਨ' ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਆਖਰੀ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਕੈਦੀ ਅੰਤੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਜਿਗਰ ਜਾਂ ਗੁਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਦਿਲ ਜਾਂ ਗੁਰਦੇ ਜਾਂ ਅੰਤੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੇਸ਼ਕ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਪਕ-ਅਧਾਰਤ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਸਮਝ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈਃ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਿਸ ਦੀ "ਬਾਰਾਂ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਸੱਚੇ" ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਦਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ।

14. ਇਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਤੀਜਾ" ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

15. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਪੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

16. ਦੂਜਾ, ਸੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਜਾਂਚ ਹਨ।

17. ਤੀਜਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਭਾਵ, ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।

18. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਤੱਤ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ।

19. ਚੌਥਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

20. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਚਾਰ ਤੱਤ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ਕ, ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਤਲ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕੇ (ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਲ ਅੰਤਰ ਹੈ)। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੱਟ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਭੱਜਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਬਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੱਟ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ)।

36. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ/ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ, ਅਪੀਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

37. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਿਤੀ 31.07.2018 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈੱਡਨੋਟ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler